

ارتقاء حضور پذیری زنان در فضای ورزشی با رویکرد توسعه امنیت اجتماعی (نمونه موردی: پارک جنگلی توس نوذر سنندج)

ارسلان باتمانی* احسن سجادزاده ۲،

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد سنندج، arsalan.batmani@yahoo.com
۲- استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد سنندج، h.sajadzadeh@gmail.com

چکیده

امنیت حقی بنیادین و پیش نیاز ارتقاء رفاه و سلامت مردم است، در فرایند ادراک امنیت، جنسیت به عنوان مهم ترین عامل شخصیتی محسوب می شود. امنیت یک فضا به کاربری های محاط کننده آن هم بستگی دارد. در این مطالعه پس از بررسی مبانی نظری، با توجه به جدید بودن موضوع، نمونه تجارب جهانی بررسی شده و در نهایت علاوه بر تعیین متغیر های برنامه ریزی کاربری، شاخص های لازم استخراج شده است که شامل خوانایی فضا، دسترسی داشتن به امداد، نظارت بر فضا، میزان آشنایی فضا و تامین امنیت شبانه شهری می باشد. سپس پرسشنامه هایی با حجم آماری ۵۰ نفری میان زنان توزیع شده است. محدوده مطالعه تپه باستانی توس نوذر در شهر سنندج است. که تبدیل به مکانی ورزشی برای بانوان سنندجی شده است. سپس داده های خام دسته بندی شده و با استفاده از نرم افزار Excel تحلیل شده اند. برای سنجش فرضیه اصلی تحقیق " : به نظر می رسد بین میزان تنوع کاربری ها و فعالیت های ورزشی در فضای عمومی محدوده مطالعاتی، با افزایش میزان امنیت زنان رابطه ای مستقیم وجود دارد. " باتوجه به پرسشنامه ها و مطالعات صورت گرفته عواملی چون ایجاد کاربری هایی که موجب جذب بانوان گردد مانند امکانات ورزش های فردی و گروهی، حضور ماموران نیروی انتظامی، نورپردازی مناسب و صحیح ساختمان ها و خیابان ها و کمبود گوشه های دنج، دسترسی راحت به مناطق مورد نظر به کمک تسهیل رفت و آمد وسایل حمل و نقل عمومی و افزایش تاکسی های خطی و ایستگاههای اتوبوس امن به عنوان عوامل ارتقا حضور پذیری زنان در فضای ورزشی تپه توس نوذر شناخته شده و در نهایت با توجه به داده های گردآوری شده و یافته های منتج از آن، منطقه پارک جنگلی (تپه) توس نوذر به نسبت از امنیت بالایی برخوردار است و زنان ترجیح می دهند که در این پارک برای انجام ورزش های مورد علاقه خود حضور پیدا کنند.

واژه های کلیدی: امنیت، زنان، فعالیت، فضای ورزشی، حضورپذیری. توس نوذر